

عنوان مقاله:

نقش خودانگاره و مکانیزم های دفاعی در پیش بینی علائم اختلال اضطراب جدایی بزرگسالی در جمعیت دانشجویی

محل انتشار:

مطالعات روان شناختی، دوره 16، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نیلوفر میکائیلی - گروه روانشناسی دانشگاه محقق اردبیلی، ایران

مهری مولائی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

خلاصه مقاله:

اختلالات اضطرابی در بین وضعیت های اورژانسی روان پزشکی از بالاترین میزان شیوع برخوردار بوده و بر عملکرد شغلی، تحصیلی، ارتباطات خانوادگی و بین فردی تاثیر می گذارد. هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین خودانگاره و مکانیزم های دفاعی با اضطراب جدایی بزرگسالی بود. پژوهش حاضر با حجم نمونه ۳۸۰ نفر از دانشجویان دانشگاه محقق اردبیلی و دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل به روش نمونه گیری خوشه ای و با استفاده از مقیاس های اضطراب جدایی بزرگسالی، سبک های دفاعی و خودانگاره اجرا شدند. داده ها با آزمون های همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج یافته ها نشان داد که بین اضطراب جدایی بزرگسالی با خودانگاره منفی رابطه مثبت و با خودانگاره مثبت رابطه منفی معنادار وجود دارد و همچنین رابطه منفی با مکانیزم های دفاعی رشد یافته، رابطه مثبت با مکانیزم های دفاعی روان رنجور و رشد نیافته وجود داشت. نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام نیز نشان داد که به ترتیب مکانیزم های دفاعی رشد نیافته، روان رنجور، رشد یافته و خودانگاره پیش بینی کنند ه های اضطراب جدایی بزرگسالی بودند. یافته های پژوهش حاضر بیانگر ارتباط بین مکانیزم های دفاعی روان رنجور و رشد نیافته و خودانگاره با اضطراب جدایی بزرگسالی بود؛ بنابراین نتایج این تحقیق، شواهد پژوهشی ارزشمندی برای آسیب شناسی دقیق تر این اختلال و شناسایی متغیرهای روان تحلیلی مرتبط با آن است.

کلمات کلیدی:

اضطراب جدایی بزرگسالی، خودانگاره، مکانیزم دفاعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1216098>

